

CELOSVĚTOVÁ SÍŤ MODLITBY S PAPEŽEM

ZÁŘÍ – Za udržitelný životní styl

Evangelizační úmysl: *Modleme se, abychom se my všichni odvážili zvolit si skromný životní styl šetrný k přírodě a radovali se při pohledu na mladé lidi, kteří o to odhodlaně usilují.*

Již v Platonově rozpravě s Menonem se objevuje myšlenka, která provází křesťanskou tradici až dodnes: „Celá příroda jest v souvislosti.“ V křesťanské tradici najdeme mnoho krásných povzbuzení, jak k přírodě nacházet vztah, jímž ji zahrnujeme do naší vděčnosti vůči Stvořiteli. Dostojevského stárec Zosima vyjadřuje tuto tradici slovy: „Bratři, nebojte se hříchu, milujte člověka i v jeho hříchu, neboť to už je podobenství lásky božské a je to vrchol lásky na zemi.“ A na jiném místě románu *Bratři Karamazovi* zvěstuje evangelní čistotu vidění: „Můj mladistvý bratr prosil za odpuštění ptáčky; zdálo by se to nesmyslné, ale je v tom pravda, neboť všechno je jako oceán, všechno plyne a souvisí, dotek na jednom místě vyvolá pohyb na druhém konci světa. Ať je to šílenství, prosit ptáčky za odpouštění, ale vždyť by bylo lépe – třeba jen o maličko – i dětem, i každému zvířeti kolem tebe, kdybys byl sám dokonalejší, než jsi. Říkám vám, že všechno je jako oceán. Pak by ses modlil i k ptáčkům, trýzněn všeobsáhlou láskou jako v nějakém vytržení, a prosil bys, aby ti i oni odpustili tvůj hřích. Toho vytržení si važ, ať se lidem zdá sebenesmyslnější.“ „Poněvadž všichni tvorové jsou mezi sebou spojeni, musí se citlivě a s obdivem uznávat hodnota každého z nich; my všechny stvořené bytosti se navzájem potřebujeme.“ (*Laudato si'*, 42)

Národní úmysl: *Děkujeme za církevní školství a prosíme za stále kvalitnější prostředí v církevních školách, kde se tisíce dětí mohou poprvé setkat s živou vírou v Krista.*

Škola je dnes kolbištěm názorů, různých přístupů a pokusných reforem. Křesťan ve škole je přítomen jako školák nebo student, jako učitel, vychovatel nebo nepedagogický pracovník, ale také jako rodič s právy a povinnostmi, které mu zákon dává nebo na něj klade. Zkušenost pandemie zcela převrátila zaběhlé způsoby. Nyní je na čase vstoupit do diskuzí a rozhodování, aby se škola nestala místem protikřesťanské agitace. Prvotní úlohou učitele je usnadňovat rostoucí vztah žáka vůči pravdě. Učitel vytváří podmínky, buduje základy a zajišťuje příležitosti k tomu, aby u žáků docházelo k neustálému vzájemnému působení zkušenosti, uvažování a jednání. Učitel není jen k tomu, aby předával vědomosti, ale aby pomáhal žákovi v jeho postupném pronikání do pravdy. Schopnost uvažovat se musí pěstovat. Když se otevrou brány škol, dá-li Bůh, modleme se více za učitele a zajímejme se o jejich práci. Často jsou unaveni hlavně proto, že stojí v první linii těch, kteří se setkávají s ovocem opomíjené výchovy v rodině.